

„Betlehemi zarándoklat” című alkotás koncepciója

Gencsapáti Szombathely és Kőszeg között elhelyezkedő 2544 lelket számláló falu. A templom előtti téren minden adventi időszakban kirakják és megvilágítják a textil- és szalmabábokból álló betlehemet. E köré gondoltam létrehozni egy olyan szoborcsoportot, amely áll 20-30 szoborból. Mindegyik szobornak gipszfeje lenne, a gipszfej egy kb. 100-120 cm magas 12 cm átmérőjű kérgezett, gyalult faoszlopon állna, amely egy 30x30x20 cm-es műközlábazatba lenne rögzítve. A lábazon lenne egy 7 cm-es átmérőjű kör alakú nyílás, amelyből esténként egy lámpa világítana. A szobrok fénye mindig a betlehem felé irányulna. Ezek a szobrok szétszórtan lennének elhelyezve a templom előtti téren, valamint annak szűk környezetében és az advent minden vasárnapján a „zarándoklókat” közelebb raknák a Betlehemhez, így mire elérkezünk Szentestéhez, a szoborcsoport „megérkezne” a Betlehem köré. Ezáltal egyfajta térbeli adventi naptárat alkotnának a szobrok. A szobrok csupán magasságukban és a gipszfejekben különböznének egymástól – amennyiben eltekintünk a faoszlopok felületének és esetleges görbületeinek különbségeitől. A falu lakosairól mintáznám a fejeket. Önkénteseket keresnék, akik vállalják, hogy gipszmintát veszek róluk, valamint mindegyik szobornak a magassága megegyezne a modell magasságával. Ezáltal személyes kontaktusba kerülhet a modell az alkotással, valamint a falu embereinek is személyesebbé válik a munka, hogy ismerőseiket fedezhetik fel a szobrokban.

A falu lakosságának nagy része vallásos, ezért gondoltam, hogy egy olyan munkát hozok létre, amely kapcsolódik az egyház egyik főünnepéhez. A faluban évente többször is rendeznek körmeneteket, zarándoklatokat, ezért gondolom, hogy egy ilyen mozgó szoboregyüttestől nem zárkóznának el. Gencsapáti aktív kulturális életet él: híres hagyományőrző néptáncsoportja, népdalstúdiója, legénycéhe, valamint megbecsült népművészei is vannak. A kortárs képzőművészet felé is a népi hagyományokon át vezethet az út hozzájuk. Ráadásul az utóbbi években népszerű rendezvény a Nemzetközi Betlehemes Találkozó, melynek számos programja közül a legfontosabb, hogy az itthonról és a környező országokból érkező betlehemes csoportok előadják betlehemi műsorukat. A „Zarándoklat” megnyitóját is a fesztivál ideje alatt tartanánk meg.

A létrehozás során helyi lakosokat kérnék fel a megvalósításhoz szükséges munkákra, pl. beton dobozok készítése, faoszlopok kérgezése, a dobozok villanyszerelése stb. (Kivételt egyedül Varga Tibor, pécsi szobrász képezne, őt a gipszfejek kivitelezéséhez hívnám segítségül, mert a faluban nincs, aki ért ehhez a munkához.) Egyéb munkákban is az itteniek lennének segítségemre, pl:

anyagszállításban, kivitelezésben, modellkedésben, a szobrok tárolásában, mozgatásában, stb... Valamint előreláthatólag segíti a fogadtatást, hogy a plébános megáldja majd a szobrokat advent első vasárnapi miséje után.

A szobrok anyaghasználatában a gipsz a legérzékenyebb anyag, amely leginkább ki van téve az esetleges rongálásoknak. Viszont a kapcsolatteremtés legfontosabb hordozója, hiszen érzékeny felületei pontosan adják vissza a modellek vonásait. A faoszlopokra rusztikus felületük miatt, az anyag „melegsége”, „barátságossága” miatt gondoltam, valamint úgy vélem a falu lakosaihoz általában közel állnak a fából készült szobrok, építészeti elemek stb... A műkőlábazat szükséges a szobrok stabilitásához (40 kg körüli lesz a súlyuk), hogy ne lehessen könnyen eltávolítani, feldönteni őket, valamint hogy biztos burkot képezzenek a világítás számára.

A művek biztonságáról a helyi polgárőrség gondoskodik.

A falu havonta megjelenő újságjában: a „Hírmondóban” cikk jelenne meg az alkotásról, annak érdekében, hogy a mű visszhangra találjon. Valamint fórum nyílna a témáról a falu honlapján, ezen kívül felmérném a helyiek véleményét, gondolatait, reakcióit egy pár kérdéses közvélemény kutatással. Véleményem szerint kiemelten fontos a kiállítás megnyitójának szerepe, hiszen általa a lakosok sokkal könnyebben tudnák felmérni a pályázat jelentőségét, és értelmezni az alkotást, így megvalósulhatna a mű rejtett valódi célja, hogy közelebb kerüljenek a kortárs képzőművészethez. Az adventi időszak elmúltával a szobrokat helyi közintézményeknek ajánlanám majd fel, így emléket állítva az alkotásnak.

Gencsapátiban annak ellenére, hogy széles a nem művészet-orientált közönségréteg, érzésem szerint nyitottak lennének az emberek a képzőművészeti alkotásokra, amennyiben azok közérthetőek, nem provokatív jellegűek, és illeszkednek az ő értékrendjükhöz.

Gencsapáti, 2008. július 29.

Pék Attiláné